COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 14.7.2021
COM(2021) 554 final

ANNEX

SENSITIVE[*]
UNTIL ADOPTION

ANEXĂ

la Propunerea de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) 2018/841 în ceea ce privește domeniul de aplicare, simplificarea normelor de conformitate, stabilirea obiectivelor statelor membre pentru 2030 și angajamentul de a atinge în mod colectiv obiectivul de neutralitate climatică până în 2035 în sectorul exploatării terenurilor, al silviculturii și al agriculturii și a Regulamentului (UE) 2018/1999 în ceea ce privește îmbunătățirea monitorizării, a raportării, a urmăririi progreselor și a revizuirii

{SEC(2021) 554 final} - {SWD(2021) 551 final} - {SWD(2021) 609 final} - {SWD(2021) 610 final}

[*] Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions https://europa.eu/!db43PX

ANEXA I

În anexa I la Regulamentul (UE) 2018/841, secțiunea B se înlocuiește cu următorul text:

„B. Rezervoare de carbon astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (4):

(a) biomasă vie;

(b) litieră[1];

(c) lemn mort[1]:

(d) materie organică moartă[2];

(e) soluri minerale;

(f) soluri organice;

(g) produse lemnoase recoltate din categoriile de contabilizare a terenurilor de terenuri împădurite și de terenuri forestiere gestionate.”

[1] Se aplică numai terenurilor împădurite și terenurilor forestiere gestionate.

[2] Se aplică numai terenurilor despădurite, terenurilor cultivate gestionate, pajiștilor gestionate și zonelor umede gestionate.

ANEXA II

Se introduce următoarea anexă IIa la Regulamentul (UE) 2018/841:

„Anexa IIa

Obiectivul Uniunii și obiectivele naționale ale statelor membre privind absorbțiile nete de gaze cu efect de seră în temeiul articolului 4 alineatul (2), care trebuie atinse în 2030

Stat membru	**Valoarea reducerii nete a emisiilor de gaze cu efect de seră în kt de echivalent CO_2 în 2030**
Belgia	-1 352
Bulgaria	-9 718
Cehia	-1 228
Danemarca	5 338
Germania	-30 840
Estonia	-2 545
Irlanda	3 728
Grecia	-4 373
Spania	-43 635
Franța	-34 046
Croația	-5 527
Italia	-35 758
Cipru	-352
Letonia	-644
Lituania	-4 633
Luxemburg	-403
Ungaria	-5 724
Malta	2
Țările de Jos	4 523
Austria	-5 650
Polonia	-38 098
Portugalia	-1 358
România	-25 665
Slovenia	-146
Slovacia	-6 821
Finlanda	-17 754
Suedia	-47 321
EU-27	-310 000

”

ANEXA III

Partea 3 din anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999 se înlocuiește cu următorul text:

„Date explicite la nivel geografic privind transformarea destinației terenurilor în conformitate cu orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES. Inventarul gazelor cu efect de seră funcționează cu ajutorul bazelor de date electronice și a sistemelor de informații geografice și cuprinde:

(a) un sistem de monitorizare a unităților privind destinația terenurilor pe terenuri cu stocuri mari de carbon, astfel cum sunt definite la articolul 29 alineatul (4) din Directiva 2018/2001;

(b) un sistem de monitorizare a unităților privind destinația terenurilor care fac obiectul protecției, definit ca teren acoperit de una sau mai multe dintre următoarele categorii:

— terenuri bogate în biodiversitate, astfel cum sunt definite la articolul 29 alineatul (3) din Directiva 2018/2001;

— siturile de importanță comunitară și ariile speciale de conservare, astfel cum sunt definite la articolul 4 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului[1], și unitățile terestre din afara acestora care fac obiectul măsurilor de protecție și de conservare în temeiul articolului 6 alineatele (1) și (2) din directiva respectivă în vederea îndeplinirii obiectivelor de conservare a siturilor;

— ariile de reproducere și de odihnă ale speciilor enumerate în anexa IV la Directiva 92/43/CEE care fac obiectul măsurilor de protecție prevăzute la articolul 12 din directiva respectivă;

— habitatele naturale enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE și habitatele speciilor enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE care se găsesc în afara siturilor de importanță comunitară sau a ariilor speciale de conservare și care contribuie la atingerea unui stadiu corespunzător de conservare a acestor habitate și specii în conformitate cu articolul 2 din directiva respectivă sau care pot face obiectul unor măsuri preventive și de remediere în temeiul Directivei 2004/35/CE[2];

— ariile de protecție specială clasificate în temeiul articolului 4 din Directiva 2009/147/CEE a Parlamentului European și a Consiliului[3] și unitățile de teren din afara acestora care fac obiectul unor măsuri de protecție și de conservare în temeiul articolului 4 din Directiva 2009/147/CEE și al articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE în vederea îndeplinirii obiectivelor de conservare a siturilor;

— unitățile de teren care fac obiectul unor măsuri de conservare a păsărilor declarate ca nefiind în stare de siguranță în temeiul articolului 12 din Directiva 2009/147/CE pentru a îndeplini cerința prevăzută la articolul 4 alineatul (4) a doua teză din directiva respectivă de a depune eforturi pentru a evita poluarea și

---

1 Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

2 Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

3 Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

deteriorarea habitatelor sau pentru a îndeplini cerința prevăzută la articolul 3 din directiva respectivă de a conserva și menține o diversitate și o suprafață pentru habitate suficientă pentru speciile de păsări;

— orice alte habitate pe care statul membru le desemnează în scopuri echivalente cu cele prevăzute în Directivele 92/42/CEE și 2009/147/CE;

— unitățile de teren care fac obiectul măsurilor necesare pentru protejarea și asigurarea nedeteriorării stării ecologice a acelor corpuri de apă de suprafață menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului[4];

— zonele inundabile naturale sau zonele de retenție a apelor din inundații protejate de statele membre în ceea ce privește gestionarea riscului de inundații în temeiul Directivei 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului[5];

(c) un sistem de monitorizare a unităților privind destinația terenurilor care fac obiectul refacerii, definit ca teren acoperit de una sau mai multe dintre următoarele categorii:

— siturile de importanță comunitară, ariile speciale de conservare și ariile de protecție specială, astfel cum sunt descrise la litera (b) de mai sus, împreună cu unitățile de teren din afara acestora care au fost identificate ca necesitând măsuri de refacere sau măsuri compensatorii care vizează îndeplinirea obiectivelor de conservare a siturilor;

— habitatele speciilor de păsări sălbatice menționate la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2009/147/CE sau enumerate în anexa I la aceasta, care se găsesc în afara ariilor de protecție specială și care au fost identificate ca necesitând măsuri de refacere în sensul Directivei 2009/147/CE;

— habitatele naturale enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE și habitatele speciilor enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE care se află în afara siturilor de importanță comunitară sau a ariilor speciale de conservare și care sunt identificate ca necesitând măsuri de refacere în scopul atingerii unui stadiu corespunzător de conservare în temeiul Directivei 92/43/CEE și/sau identificate ca necesitând măsuri de remediere în sensul articolului 6 din Directiva 2004/35/CE;

— zonele identificate ca având nevoie de refacere în conformitate cu un plan de refacere a naturii aplicabil într-un stat membru;

— unitățile de teren care fac obiectul măsurilor necesare pentru readucerea la o stare ecologică bună a corpurilor de apă de suprafață menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din Directiva 2000/60/CE sau al măsurilor necesare pentru readucerea acestor corpuri la o stare ecologică foarte bună, în cazul în care legea impune acest lucru;

— unitățile de teren care fac obiectul măsurilor de recreere și de refacere a zonelor umede, astfel cum se menționează în anexa VI.B punctul (vii) la Directiva 2000/60/CE;

---

4 Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

5 Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații (JO L 288, 6.11.2007, p. 27).

— zonele care necesită refacerea ecosistemelor astfel încât să se obțină o stare bună a ecosistemului în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[6];

(d) un sistem de monitorizare a unităților privind destinația terenurilor cu risc climatic ridicat:

— zonele care fac obiectul compensării pentru perturbări naturale în temeiul articolului 13b alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2018/841;

— zonele menționate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2007/60/CE;

— domeniile identificate în strategia națională de adaptare a statelor membre cu riscuri naturale și provocate de om ridicate, care fac obiectul unor măsuri de reducere a riscurilor de dezastre legate de schimbările climatice.

Inventarul gazelor cu efect de seră trebuie să permită schimbul și integrarea de date între bazele de date electronice și sistemele de informații geografice.

Pentru perioada 2021-2025, metodologia de nivelul 1 în conformitate cu orientările IPCC din 2006 privind inventarele naționale ale GES (gazelor cu efect de seră). În cazul emisiilor și al absorbțiilor pentru un rezervor de carbon care reprezintă cel puțin 25-30 % din emisiile sau absorbțiile dintr-o categorie de surse sau de absorbanți ce constituie o prioritate în sistemul național de inventariere al unui stat membru, deoarece estimarea sa are o influență semnificativă asupra inventarului total de GES al unei țări în ceea ce privește nivelul absolut al emisiilor și absorbțiilor, tendința înregistrată la nivelul emisiilor și al absorbțiilor sau incertitudinea emisiilor și a absorbțiilor din categoriile de destinație a terenurilor, și, începând cu 2026, pentru toate estimările emisiilor și absorbțiilor de carbon, cel puțin metodologia de nivelul 2 în conformitate cu Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES.

Începând din 2026, statele membre aplică metodologia de nivelul 3, în conformitate cu orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale GES, pentru toate estimările emisiilor și absorbțiilor de carbon care se încadrează în zone cu stocuri mari de unități privind destinația terenurilor menționate la litera (c) de mai sus, în zone cu unități privind destinația terenurilor aflate sub protecție sau în curs de refacere menționate la literele (d) și (e) de mai sus și în zone cu risc climatic viitor ridicat, menționate la litera (f) de mai sus.”

[6] Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).